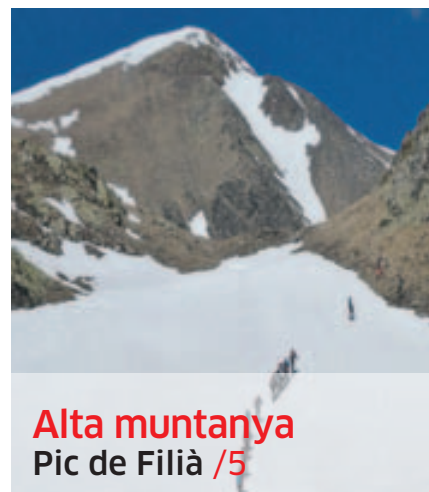

butlletísocial 'Mai enrera'

2a. Època, Maig-Juny 2019 – Núm. 156

Sima Esteban Felipe

Alta muntanya
Pic de Filià /5

Senders
Tivissa-Miravet /8

Esquí
Diente de Alba /10

EDITA

Editor: Club Excursionista de Gràcia
Coordinació : Maite Solans
Maquetació i Impressió: DBcoop SCCL
Dipòsit legal: B.9720-1961
Publicació degana de la premsa de Gràcia

En aquest número han col·laborat:
Ricard Martínez, Albert Escala, Carles Albesa, Francesc Daví , Frederic Clarés, Gemma Núñez Garcia, Juan Manuel Alarcon, Lala Lasheras, Laura Pérez, Oriol Lecha, Montse Freixes, Núria Puig, Sergi Díez, Vicky Garcia.

Club Excursionista de Gràcia

Passatge Mulet, 4
08006 Barcelona
Tel. 93 237 86 59
Fax 93 237 31 48
a/e: cegracia@cegracia.cat
web: www.cegracia.cat
Facebook: [/clubexcursionistadegracia](https://www.facebook.com/clubexcursionistadegracia)
Twitter: [@cegraciakat](https://twitter.com/cegraciakat)
Instagram: [@clubexcursionistadegracia](https://www.instagram.com/clubexcursionistadegracia)
Creu de Sant Jordi 1992
Medalla d'Honor de Barcelona 2004
Placa de Bronze de la Reial Ordre del Mèrit Esportiu 2011

Adherit a:

Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals
Mountain Wilderness Catalunya
Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning

Adreces de contacte:

Club: cegracia@cegracia.cat
Presidència: presidencia@cegracia.cat
Butlletí: butlleti@cegracia.cat
Secció Esquí de muntanya: esqui@cegracia.cat
Secció Muntanya: muntanya@cegracia.cat
Secció Senders: grupdesenders@cegracia.cat
Secció d'Escalada: gede@cegracia.cat
Secció d'Espeleologia: gie@cegracia.cat
Secció BTT: btt@cegracia.cat
Grup de Barrancs: barrancs@cegracia.cat
Grup de Joves: joves@cegracia.cat
Grup de Famílies: families@cegracia.cat
Matagalls-Montserrat: mm@cegracia.cat
Agrupament Escolta Pere Rosselló:
ae.pererossello@gmail.com

JUNTA DIRECTIVA

10 imatges d'Instagram

TEXT RICARD MARTÍNEZ

Al CEG també hi som a Instagram, una xarxa social ideal per mostrar amb imatges l'activitat que fem. Només cal fer una petita incursió al compte del CEG per veure la dinàmica i varietat d'activitats de muntanya que s'organitzen des de les seccions.

Darrerament s'han penjat imatges de la sortida d'Alta muntanya al Pico Coronas, Tram de GR de Ripoll a Alpens passant per El Remei, Cap de setmana de mitja muntanya descobrint la bellesa del Montsant, Sortida de cycle d'esquí de muntanya a la Tuca de Betrèn, Sortida d'espeleologia a la Sima Esteban Felipe, Curs de tècniques alpines per a l'esquí de muntanya, reciclatge formatiu per a alta muntanya recordant com fer una auto detenció amb piolet..., trobada de veterans i amics del GEDE i del CEG a Sant Pau Vell. Cap de setmana del grup de joves al Pedraforca i Cadí. I ara amb la primavera tornaran a sortir les imatges de btt, el grup de famílies, els barrancs, les escalades.

Aquest compte d'instagram, a més a més d'explicar en imatges el que fem, ens serveix com a repositori i arxiu del Club. Us convidem a seguir l'activitat del CEG a Instagram: [clubexcursionistadegracia](https://www.instagram.com/clubexcursionistadegracia)

Mai Enrera !!

CEG

Repte 8 cims 8 cims amb esquís de muntanya, 8 reptes

TEXT NÚRIA PUIG

Enguany des de la secció d'esquí s'ha proposat una nova fórmula per promoure les sortides d'esquí, fomentar l'autonomia dels socis en la seva preparació i desenvolupament i suggerir noves ascensions i itineraris. Tot això, i potser alguna cosa més, és el que hem anomenat **repte 8 cims**.

Es tracta d'un repte per esquiadors que vulguin descobrir 8 cims seleccionats de manera especial. Els cims han estat proposats per persones vinculades a l'esquí de muntanya a Catalunya.

Els diferents cims es poden fer al llarg de la temporada 2018-2019, mentre hi hagi neu, quan i amb qui es vulgui i sempre amb la mesura de les possibilitats de cadascú.

Quins són els cims?

Pic de Basiero 2.904 m: Situat al Pallars Sobirà, el proposa la Montse Jové.

Tuc de Horno 2.392 m: Situat a l'Aran ens el recomana la Mònica Verge.

Tuc de Neres 2.244 m: També a Val d'Aran el proposa la Montse Bacardit.

Pic de la Cometa 2.763 m: A la Cerdanya Nord de la mà de l'Oriol Guasch.

Garmo Negro 3.051 m: A la zona de Panticosa, proposat pel Manel Borrell.

Pic de Comamitjana 2.727 m: Al Pirineu Oriental, zona del Conflent, ressenyat pel Samuel Molist.

Pic del Pinetó 2.648 m: Situat al Pallars Sobirà, és suggerit pel Carles Lluch.

Montsent de Pallars 2.883 m: Entre el Pallars Jussà i el Sobirà i el proposa la Núria Balaguer.

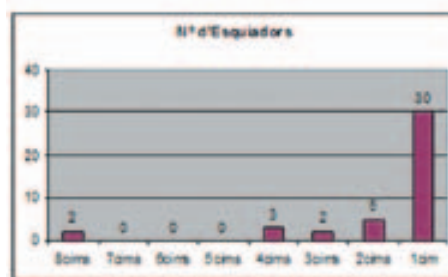
Així doncs, el repte està servit. A hores d'ara, tots els cims ja han estat pujats per alguns socis, pel que podem dir que el repte col·lectivament s'ha assolit. A més,

tenim socis que per la seva banda han ascendit els 8 cims proposats. Quants membres aconseguiran el repte? Quants socis participaran de la proposta?

Aquí teniu el repte 8 cims en xifres. Fins el 12/04/2019 els números dels participants al repte són els següents:

En grup, en parella, en circular, en travessa, dormint en tenda, fent bivac, en refugi lliure o guardat, les possibilitats són infinites... Encara queda temporada. Animeu-vos!

#8cims... 8 bones excuses per sortir a la muntanya!!!

Cim	Ascensions	IF Socis	IF no Socis
Pic del Pinetó	5 ascensions	5 socis	0 no socis
Pic de Basiero	5 ascensions	7 socis	0 no socis
Tuc de Horno	4 ascensions	25 socis	2 no socis
Tuc de Neres	4 ascensions	10 socis	1 no socis
Pic de la Cometa	2 ascensions	3 socis	0 no socis
Pic de Comamitjana	1 ascensió	2 socis	
Garmo Negro	1 ascensió	2 socis	
Montsent de Pallars	1 ascensió	2 socis	

JOVES

Diumenge: veient la llum al final del corredor, pel Cadí

4 Sortida formativa d'Alpinisme pel Pedraforca i el Cadí

TEXT I FOTOGRAFIES GEMMA NÚÑEZ GARCIA

Au vinga, poseu-vos els grampons. I ara clava un peu, trepitja fort amb l'altre i confia en tu mateix/a.

I amb la il·lusió i la inseguretats pròpia que ens caracteritza als joves a vegades, vam començar a descendir per les escales que havia format el gel sobre les roques. Imitant al Bru i al Xavi, aprenent de la seva experiència i voluntat d'ensenyar. Alguns més familiaritzats amb el material, pels altres la primera vegada.

Amb un matí fred i solejat de gener, vam tenir-ne prou per conèixer-nos una mica i confiar cegament entre nosaltres. I és que estrenar-se en l'ús dels piolets i grampons escalant una paret vertical de gel és un repte ínfim en comparació al que suposa dipositar la teva seguretats en l'altre. I és per això que (m')agrada tant la muntanya, perquè et forma en valors i actituds que

no s'acostumen a aprendre als espais educatius formals i en un ambient distès, canviant i sorprenent com és la natura. Perquè la meta no està a arribar al cim o completar la canal sinó en gaudir de -i durant- la pujada amb els i les companyes.

I no vas tenir por? Jo no hauria pogut! Abans faria paracaigudisme que

escalar un bloc de gel! Però si alguna cosa hem après, aquest cap de setmana, és que a les pors se les combat enfrontant-s'hi i que qualsevol repte que et faci sortir de la zona de confort és una oportunitat fantàstica per créixer i carregar-se d'energia. I aquesta energia té un valor inestimable.

Tot el grup al refugi Prat d'Aguiló

ALTA MUNTANYA

Baixant del pic

Pic de Filià

TEXT I FOTOGRAFIES LAURA PÉREZ

El cap de setmana del 23-24 de març un grupet d'unes 18 persones vam anar a la Vall Fosca per descobrir i gaudir d'alguns dels paratges i pics solitaris d'aquest meravellós indret. I sobretot, per pujar a un dels cims emblemàtics de la zona: el Pic de Filià o Tossal del Paiasso.

Dissabte vam fer una ruta circular que té com a punt de partida el poble d'Aguirò, un dels poblets de la Vall Fosca. Bonic recorregut, molt solitari,

a vegades ben senyalitzat i a vegades "muntanya amunt" o caminant pels prats sense cap camí, ens va permetre conèixer racons molt bonics com el Coll d'Oli i el cim de Santa Bàrbara.

Tot això per anar escalfant el principal objectiu de la sortida: el Tossal del Paiasso, l'endemà.

Després de sopar i dormir molt bé a l'alberg La Torre a La Torre de Cabdella, el fet de llevar-nos molt d'hora el diumenge va ser molt profitós.

Sortint del poble de Cabdella, començarem a remuntar cap a la Vall de Filià. Preciós indret amb el circ de muntanyes nevades que l'envolten amb el Tossal Llarg a la capçalera, ens delecta amb el seu paisatge.

Deixem el camí marcat per continuar pujant per la Coma de Fusses sense descans, fins a assolir el Pic de Filià, que tenim tota l'estona al fons de la nostra "postal". Uns 1.300 m de desnivell positiu ens permet arribar a un cim preciós, amb unes vistes magnífiques de la Vall de Filià, Vall de Riquierna, Aigüestortes, el Turbón, l'Aneto...i amb un cel blau espectacular per gaudir encara més de l'espectacle.

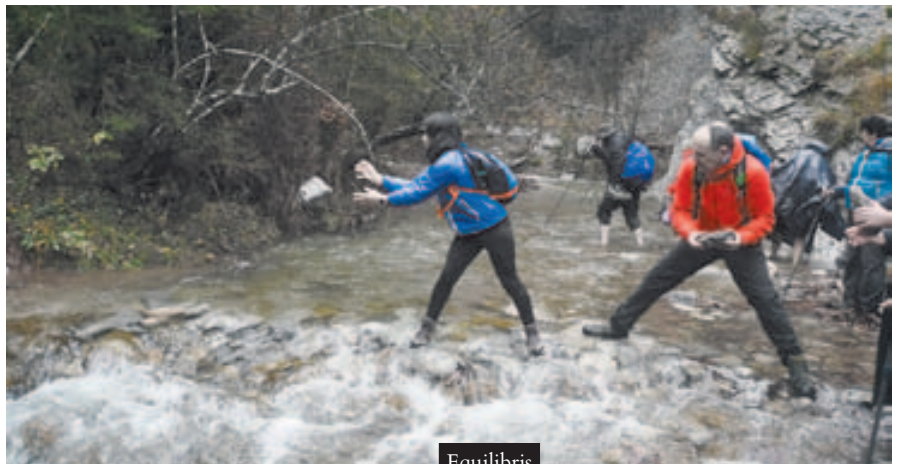
Una sortida per a recordar, no només per la seva bellesa, sinó, també, pel bon rotllo i la bona companyia de tots els que ens han acompanyat.

Fins a la que ve!

Vall de Filià

SENDERS

Equilibris

Una petita aventura

Sortida grup de senders 18 novembre 2018 (Sant Joan de les Abadesses-Ripoll)

TEXT I FOTOGRAFIES ALBERT ESCALA

6

Una petita aventura. Bé, per alguns no tan petita. Però per a tots sens dubte, divertida. Així és com recordem la sortida senderista de novembre al bell mig d'aquella tardor amb tant de mal temps i tant d'aigua com a no s'havia vist des dels anys 70 del segle passat.

Imagineu-vos els prats i els cultius de les masies vora Sant Joan de les Abadesses prenyats de fang que traspuava aigua a carretades; camins farcits de tolls i bassals d'un costat a l'altre que semblaven miralls; i una gran riera amb què vam haver de travessar dues vegades abans d'arribar a Ripoll, amb un cabal d'aigua que tirava enrere.

Sorprenentment i malgrat les previsions, pluja, el que es diu pluja, no en vam patir gaire. En començar a caminar i durant uns tres quarts d'hora, precipitacions "d'intensitat moderada" com diuen els meteoròlegs. Res durant el camí. I un altre volt, però encara més suau, quan estàvem arri-

bant al primer bar de Ripoll, on vam trobar aixopluc i un bon cafè amb llet o una cervesa per als més assedegats. Gent simpàtica i solidària la d'aquest lloc (ai, la memòria!) perquè ens van permetre treure les carmanyoles.

El cas és que després algunes setmanes de mal temps i forts aiguats arreu de Catalunya –com els més joves mai no havien vist– només 39 dels 60 apuntats es van presentar per recórrer aquell 18 de novembre el vuitè tram del GR1 entre Sant Joan de les Abadesses i Ripoll.

En realitat era previst fer l'excursió a l'inrevés. Però el mateix dia se celebrava a Ripoll una tradicional mitja marató que va fer decidir al Joan Anton a planificar el sender en sentit contrari. En total uns 14 kilòmetres, un desnivell positiu que no arribava als 550 metres i una duració estimada de tres hores i mitja que es va allargar força per les peripècies del camí i per la dèria boletaire de molts companys, que va endarrerir la marxa.

Així doncs vam sortir de Sant Joan

de les Abadesses cap a les 10 del matí pel bonic i llarg Pont Vell en forma "d'esquena d'ase" que travessava el Ter. Ufà i ple com poques vegades. Als que pensàvem que es tractava d'un pont romà, una placa explicativa curosament posada per l'Ajuntament ens va treure de l'error. És un pont gòtic del segle XII construït per ordre de l'abat Berenguer Arnau, destruït el 1939 durant la retirada dels republicans i reconstruït l'any 1976.

Un cop travessat el Ter vam perdre més de mitja hora perquè no era fàcil trobar l'inici del sender, però també perquè els companys organitzadors dubtaven si optar per l'alternativa del Camí del Ferro i del Carbó. Una via verda, gairebé plana i més curta, que aprofita l'antic traçat del tren fins a Barcelona inaugurat el 1880 per transportar el carbó de les mines d'Ogassa, aleshores en plena explotació.

Finalment, i tot que eren conscients de les seves dificultats, van decidir aferrar-se al projecte inicial. Vam vorejar unes masies per camps i

petits prats on les botes s'enfonsaven i eren engolides a cada pas pel fang barrejat amb pasterades de vaca.

A continuació, els camins de carro inundats per l'aigua que ens obligava a fer peripècies i finalment, unes pistes i uns corriols força eixuts entre meravellous i acollidors boscos de pins.

I més tard va arribar el moment de creuar la riera per primera vegada. Era tan cabalosa que no hi havia cap passera possible. Vam intentar fer-ne una entre uns quants. I vinga a llençar a l'aigua còdols gegants de la llera i les roques més grosses que vam torbar sense cap resultat que no fos altre que revifar lumbàlgies. De la petita cadena humana que vam formar va destacar particularment la Jenny – l'única dona – però la més coratjosa i esforçada de tots perquè estava gairebé endinsada a l'aigua. Després, també, el José Manuel (aquest nou soci asturià que va venir amb la seva dona, la Pilar), i el Millán, alguns altres que no recordo i a qui demano excuses, i un servidor que va fer el que va poder.

Tot plegat no va servir de res. Botes i mitjons fora, pantalons arremangats fins al genoll, i fer equilibris per no lliscar sobre les roques del fons i evitar caure a l'aigua. L'única manera de passar va ser aquesta.

I poc després a l'altra banda del riu –i abans de travessar-lo per segona vegada, la qual cosa en aquestes condicions no devia haver fet ningú més– vam trobar un paradís verge de bolets. Rovellons i fredolics tant com en volies; alguns fins i tot sense buscar-los al mateix costat del camí. Si

Aigua a dojo

haguéssim tingut temps, n'hauríem arreplegat uns quants cistells. De tota mena i en abundància, i –com diu l'acudit– tots comestibles, inclosos els que només es poden menjar una vegada.

Segona travessa de la riera. El mateix problema. Alguns companys tenien les botes tan xopes que van optar per travessar sense tan sols treure-les. Però aquest cop sí que hi havia una cosa que semblava remotament una passarel·la... Per a equilibristes consumats i de cames llargues. Alguns van intentar passar, però van acabar a l'aigua. D'entre ells, el Manel Sánchez, que ens va donar a tots una bona lliçó de solidaritat. Amb l'aigua ben freda que li lliscava sobre

les botes es va quedar allà on era tot el temps que va fer falta fins a ajudar l'últim que va passar per allà on ningú ho havia aconseguit tot sol. Pel cap baix deu minuts o un quart d'hora amb els peus en remull.

No sé si em traeix la memòria, però em sembla recordar que fins i tot alguns el vam aplaudir. Segur del tot no ho estic. Però el seu gest no va passar desapercebut per a ningú. La prova: endevineu a qui, ja en el viatge de tornada a Barcelona, la "sort" el va premiar amb el número guanyador que reparteix l'Edu amb la mateixa innocència dels infants que canten la loteria de Nadal?

Passats per aigua

Passant un basal

SENDERS

Crònica sortida de senders: Tivissa-Miravet, 2 i 3 de febrer 2019

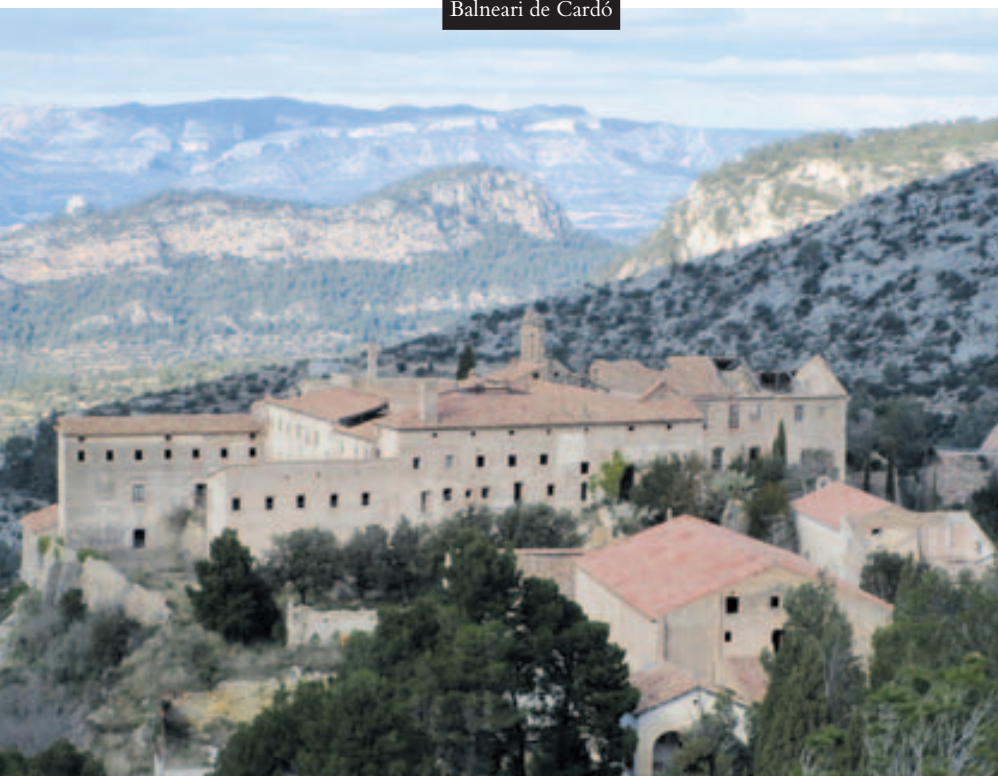
TEXT I FOTOGRAFIES FREDERIC CLARÉS

Les sortides de dos dies del Grup de Senders són més que una sortida de muntanya: coneixem i trepitgem el territori, la natura, la terra i el paisatge i ens aporta un ingredient imprescindible: cultura. Natura i cultura amb una dosi de bon humor fan les sortides de senders un break especial. Sortíem el 2 i 3 de febrer cap a les Terres de l'Ebre per endinsar-nos a la Serra de Cardó. Després del tradicional rebombori de sortida, es va decidir fer una aturada matinerana a l'Àrea de Mèdol, a la vora de la pedrera on els romans extreien material per construir els edificis de Tàrraco. Després de restaurar la nostra ànima, vàrem prosseguir. A mesura que ens apropem, anem sentint "l'amor" d'un convidat a l'excursió, "ací dit lo vent". Vàrem arribar a

quarts d'onze a peus del Balneari de Cardó, punt d'inici d'una caminada que ens havia de dur a la Roca Foradada, la Creu de Santos (de 942 m), la Font de l'Oliver, l'ermita de la Columna i retorn en circular al Balneari. La pujada per carretera des de Rasquera, és un regal pels sentits, ja que el Balneari ens observa orgullós des de dalt mentre el drenatge del barranc de Cardó, ens duu la vista al fons de la barranquera. El balneari, edifici del 1606 aixecat pel carmelita Fra Pau de Crist, està en procés de transformació, i conserva la bellesa d'un passat distingit i un present decadent. Al balneari vàrem fer peus a terra. Sense més, vàrem agafar el camí que arrenca en ascens just a l'esplanada. A mesura que anem pu-

jant, passem per les ermites de Cardó (n'hi ha un total de 12 en un itinerari molt recomanable) i viem dalt d'una roca l'ermita de La Columna. Imposada i comença a sentir-se el clic de les càmeres. El grup camina dispers, així que continuem amunt pel corriol. La marxa és tranquil·la i arribem a la Font de l'Oliver, a uns 800 m, on cerquem el camí que puja per la dreta coll amunt, amb esplèndides vistes sobre la serra. En sortir del recer del bosc, es va convertir en protagonista "lo vent". Mentre pugem el collet de Santos, ja en terreny rocós, "lo vent" ha arrencat amb força de 110-120 km/hora. En el grup n'hi ha moments de dubte. A recer de les roques, mentre uns continuàvem la lluita, altres decidien fer marxa enrere. Ha estat un moment complicat però ben superat per l'experiència. Finalment el grup avançat ha decidit fer drecera per reagrupar-nos amb la resta a la Font de l'Oliver i tornar avall. Recuperat l'alè, hem decidit que no feia dia de dinar de motxilla, hem fet un "comes ajudeu-me" i hem anat cap a Rasquera per fer un mos, gaudir de l'escalfor d'un bar, vi de la terra i, alguns, un bon "calent", tot ben embolcallat amb pastissos de Rasquera. Com en Joan Anton és home previsor, s'ha tret del barret un pla B. Així que a la tarda, s'ha iniciat el programa cultural amb una visita al Museu del Ferrocarril de Mora la Nova. Creat i impulsat per un grapat de voluntaris, el Centre del Ferrocarril, és història vivida dels trens i el territori. L'espai ha estat museïtzat i el guia ens va dur entre objectes, anècdotes i fotografies, finalitzant

Balneari de Cardó

Pujada al collet de Santos

la visita pujant a màquines i vagonets d'època que d'aquí a no res formaran part del paisatge en forma de tren turístic. Ens acomiadem i fem camí cap a l'Alberg de Tivissa on la nostra ossada demanava descans. Motxilles, selecció de companys per roncar i bramar, i després d'una dutxa, bona teca: escudella, bacallà, vi de la terra i cigaló (la gastronomia també és cultura, senyors). Diumenge de bon matí ens esperava el plat fort amb la visita a Miravet i la fortalesa templera del seu castell. Vicenç, el nostre guia, va fer paciència per respondre les nostres inquietuds, i ens va situar històricament a la vila, la influència de l'Ebre, els temps medievals, l'església vella i l'impacte de la guerra civil. Després, ens vàrem endinsar al castell de Miravet pujant, per la seva caragolada escala d'accés a la terrassa superior on gaudirem d'una fotografia impagable. Abans de marxar, visita a la barriada de La Raval dels Canterers (a Miravet hi ha una llarga tradició en l'elaboració de ceràmica des de fa segles), al taller de cal Ferran, on el mestre ens va fer una guardiola en un tres-i-no-res. Terrissa, ceràmica, pedreres, ibers, romans i musulmans:

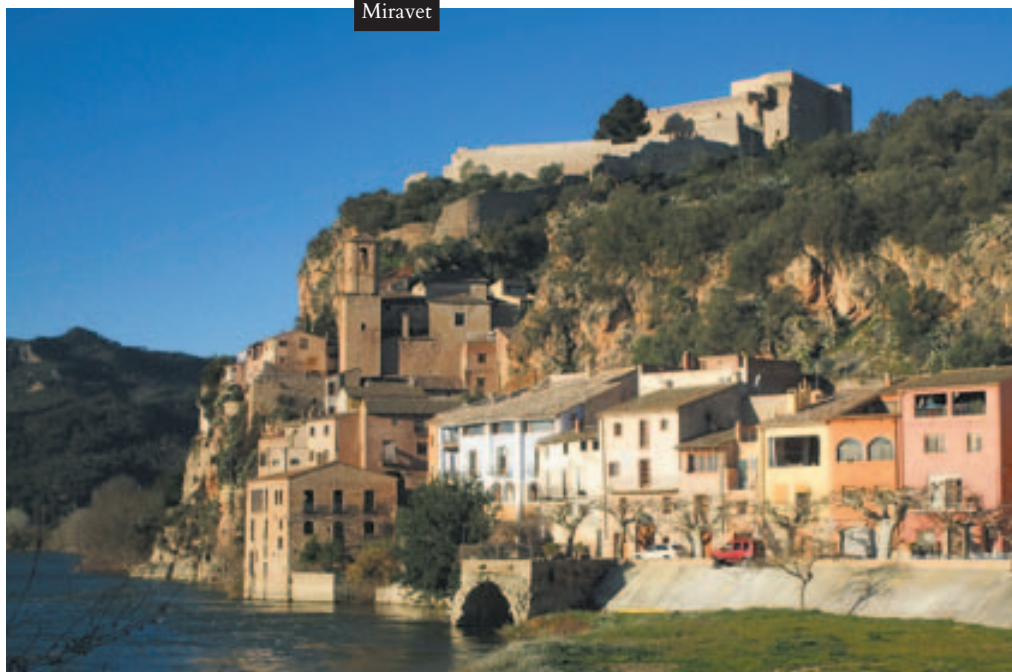
amb la nostra motxilla plena, era l'hora de la teca, així que de nou cap a Tivissa per fer un últim homenatge: faves i llom amb bolets.

Diuen que a La Ribera d'Ebre el riu ho és tot. És lloc de trobada i frontera, d'unió i comunicació, de comerç i de cultura. Tots vàrem gaudir de la seva acollida. Potser en Jaume i jo un pèl més, doncs, les nostres arrels tenen raó a Móra d'Ebre. Tornem una mica més savis, amb el plaer de recrear-nos de la nostra terra i amb

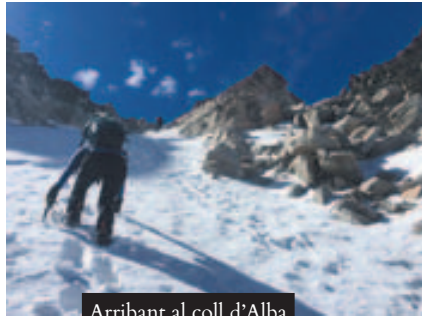
el repte de tornar per fer totes les ermites del camí. Amb l'espera de viure amb el grup la propera sortida de dos dies (territori i cultura), acomiada la crònica amb una frase de l'escriptor francès André Malraux: "La cultura és la suma de totes les formes d'art, d'amor i de pensament, que, en el curs de segles, han permès a l'home ser menys esclavitzat".

Des de senders... Fins a una altra!!!

Miravet

ESQUÍ

Arribant al coll d'Alba

Muela i Diente de Alba 3.111 m / 3.120 m (Maladeta) 24 de març del 2019

TEXT I FOTOGRAFIES CESC DAVÍ

Recorregut: 13.8 Km. **Desnivell:** +-1.380 m. **Dificultat:** BEA, D, S2 **/**

10

Els 11 participants ens trobem disabte al vespre a la Escuela de Montaña de Benasque on sopem, dormim i esmorzem.

Diumenge sortim a les 8 h. de l'Hospital de Benasque amb els esquís als peus i comencem a guanyar alçada pels tubs de Paderna (el primer l'esquivem per la dreta). Aviat deixem el bosc enrere i progressem per la vall que s'obre entre el Pic de Paderna a l'esquerra i les Tuques Blanques a la dreta. Superada la carena entrem al barranc d'Alba i seguim guanyant alçada sempre en direcció nord fins on permet el pendent. Deixem els esquís i amb grampons i piolet remuntem els darrers 100 metres força drets

fins al coll d'Alba (3.081 m). Seguint la cresta amb una grimpada fàcil cap a l'oest arribem a la Muela de Alba (3.111 m). Un flanqueig una mica exposat permet arribar al Diente de Alba (3.120 m).

Admirem el paisatge infinit i a les 13,30 h després de descansar i menjar una mica, iniciem la tornada desgrimant els primers metres fins a retrobar els esquís i comencem a gaudir del llarg i sostingut descens amb neu de molta qualitat i quantitat més que suficient. A les 16 h arribem als cotxes.

Ha estat una sortida força completa amb una petita dosi d'alpinisme i un gran descens d'esquí en un entorn molt conegut però que sempre et sorprèn per la seva bellesa.

Progressant amb les Tuques Blanques de fons

Esquiada de fons de senyores (i amics)

TEXT I FOTOGRAFIES MONTSE FREIXAS

Aquesta temporada, veient com anava el ritme de les nevades, vam decidir fer l'habitual trobada d'esquí de fons de senyores el passat diumenge dia 3 de març.

Ens vam trobar al Pla de la Calma (2.050 metres), a l'estació d'esquí de Font Romeu, a la Cerdanya francesa. Des d'allà vam poder esquiar en estil clàssic per les pistes Calme i Panoramique que porten fins al Col rouge, passant pel refugi de la Calme. Des del punt més alt, vam fer la baixada per les pistes Epaule i Martin Forcaude fins a arribar al peu de l'aparcament. En total, un recorregut de 13 km, gaudint d'una neu de bona qualitat, sobretot a la baixada.

Una part del grup, que no esquiava, va aprofitar per pujar amb raquetes fins al pic dels Moros / des Mouroux (2.137 metres), passant també pel refugi de la Calme.

En total vam ser una colla d'onze esquiadores i raquetaires, que vam gaudir d'una gran esquiada; tot i que ha estat una temporada estranya. Ara ja hem desat els esquís esperant que la pròxima temporada ens porti més neu i sigui més llarga.

Grup d'esquiadors i raquetaires al Pla de la Calma

GIE

Sima Esteban Felipe

TEXT I FOTOGRAFIES
LALA LASHERAS

Aquest mes d'Abril la sortida del GIE ha estat a la Sima Esteban Felipe, cavitat situada al municipi de Nueno, a Osca. És una cavitat regulada dins el Parc Nacional de la Sierra de Guara, amb el que vam haver de demanar permisos a la Federació Aragonesa d'Espeleologia. Un cop aconseguits, i amb els permisos a la guanteria dels cotxes, ens enfilem cap allà. Tenim una horeta bona per pista forestal. Només tenim un handicap: per la pista els cotxes no poden circular a la nit, així que hem de controlar al màxim el temps dins la cova (cosa difícil en una cavitat tan maca i amb tanta formació)

La Esteban Felipe és una cavitat de -123 m i un 1800 m de desenvolupament. Tenim tastets per tots els gustos: pous, passamans, gateres... i fang, molt fang, això sí, unes formacions precioses: gours, colades, banderes, excèntriques i... flors d'aragonit!!! No vull escriure gaire més sobre la cavitat per deixar espai a les fotos, per què veritablement ha sigut una de les coves més maques que hem fet aquest darrer any.

Ha sigut una activitat de 8 hores de durada en el que han participat 11 espeleos. De la Esteban Felipe surts pensant en el dia que tornaràs... i en tot el que has de netejar de fang quan arribis a casa!!!

Salut i coves!!!

Abans i després

Bandera

Excèntriques

Plat

GEDE

Gèrôme usant el Campus Board

Remodelació del espeleo-rocòdrom Josep Santacana Malla

TEXT JUAN MANUEL ALARCON
FOTOGRAFIES COL·LECTIU GEDE

12

Durant els mesos de gener i febrer un grup bastant nombrós de dones i homes del GEDE ens vàrem reunir per a portar a efecte una remodelació de l'espeleo-rocòdrom. L'actuació fou la instal·lació d'un Campus Board que complementés les parets i desploms en què consistia tota la banda dreta de la instal·lació.

Un dissabte matí el material distribuït pel pati sense ordre ni forma, a poc a poc i mitjançant els plànols prèviament realitzats, varen prendre la forma d'una estructura metàl·lica de més de tres metres d'alçària per altres tres d'amplada, no cal dir que per a presentar a la paret tota aquella massa de ferros soldada vàrem necessitar la força de 10 persones, una vegada dreta procedirem a la seva fixació a terra i paret i a partir d'aquell moment en diferents dies i participació de diferents membres del GEDE es va anant configurant tot aquell cantó dret.

S'havia retirat un desplom que el vam ubicar a la dreta i just a continuació el «Campus». La part baixa d'aquest fou equipada amb els pla-

Membres del GEDE montant el Campus Board

fons que havíem retirat de l'antiga instal·lació i la part superior de l'estructura, amb una inclinació de 20 graus, s'instal·laren uns plafons amb una sèrie de llistons de fusta i peces de resina pel treball de dits i braços. Allí tothom col·laborà, uns posant preses, fent forats, soldant, pintant, anant a la ferreteria a buscar els materials que en cada moment ens calien i la confecció dels plànols. El treball a estat intens i a vegades dur, no solament per l'esforç físic sinó també pel fred que ens acompanyà alguns dies, però també és cert que la satisfacció de l'obra realitzada dignament finalitzada ens ha omplert de satisfacció a la vegada que el Grup ha sabut respondre generosament al treball col·lectiu per a fer un equipament obert per a tots els socis del Club. A partir d'aquest moment solament restarà la instal·lació algun petit complement, la re-inauguració de l'espeleo-rocòdrom i a gaudir i aprofitar d'aquest equipament. Enhorabona!

Activitat del GEDE

TEXT JUAN MANUEL ALARCON
FOTOGRAFIES VICKY GARCIA

- 19/05/2018 **Grans Mulets**, 3.057 m. (Chamonix) amb esquís, Imanol Montero, Oriol Lecha i José Lloret.
- 20/05/2018 **Mont Blanc** amb esquís 4.810 m. (Chamonix) Imanol Montero, José Lloret i Oriol Lecha.
- 05/01/2019 Nou Barris (Montserrat), via **l'Avi Joan**. Per Sergi Sabaté, Miquel Mañas i Joan Alarcón.
- 08/01/2019 Malanyeu, via **PABA**. Per Guillem Arias, Martí Santamaria i Esteve Fabra.
- 15/01/2019 Malanyeu, via **Amics de Malanyeu**. Per G. Arias, E. Fabra i M. Santamaria.
- 12/02/2019 Queralt, via **Querqus**. M. Santamaria, E. Fabra i G. Arias.
- 17/02/2019 La Plantació (Montserrat) el Porró, via **Spit incert**. Per M. Mañas i J. Alarcón.
- 17/02/2019 La Plantació (Montserrat) Els Estalvis del Porró, via **Aresta Bruc**. Per M. Mañas i J. Alarcón.
- 28/02/2019 Queralt, via **Querqus**. Per Antoni Sánchez i Jordi Casas.
- 05/03/2019 St. Llorenç de Mongai, via **Coma de Gelis**. Per G. Arias, E. Fabra i M. Santamaria.
- 20/03/2019 Alós de Balaguer, via **Sodernes Mon Gef**. Per E. Fabra, M. Santamaria i G. Arias.
- 07/04/2019 Agulles (Montserrat) Mirador de la Miranda de les Boïgues, via **Aresta Bruc**. Per Eduard Dòria i Vicky Garcia
- 11/04/2019 Queralt, via **d'En Santi**. Per M. Santamaria, G. Arias i E. Fabra.

Eduard Dòria a la Miranda.

Projeccions GEDE. Stok Kangri

TEXT JUAN MANUEL ALARCON
FOTOGRAFIES ORIOL LECHA

El proper 14 de febrer a la Sala d'actes del Club es va projectar la pel·lícula "**Stok Kangri 2016**" el film ens mostrarà la sortida d'un grup de persones que visitaren l'Índia el 2016. A part del viatge turístic 11 dels integrants del grup ascendiren al cim de l'Stok Kangri de 6.153 metres, aquest cim està situat al Kashmir, Ladakh just a la frontera entre la Índia i la Xina. A la projecció assistiren gran part dels expedicionaris i es comentaren les diverses situacions viscudes durant el viatge i ascensió. La pel·lícula magníficament muntada ens oferí unes imatges de tipus professional que ens mostraren els variats paisatges i costums d'aquest llunyà territori. Completà el passí les preguntes sobre l'ascensió i visita turística a Delhi, Jaipur i Agra.

13

Toni Vives i Felip Cabrera fent la presentació de Stok Kangri

CULTURA

Viatge a l'infern d'en Pere Porter

TEXT CARLES ALBESA

Aquest llibret, escrit a primera del segle XVII, explica la història d'un pagès del poble de Tordera, en Pere Porter (que altres versions anomena Pere Portes) que havent estat víctima de la desídia o la malícia d'un notari ja traspasat, no pot satisfer un debitori que, de fet, ja era cancel·lat. Desesperat, i quan estava en camí per demanar un préstec, es troba amb el Dimoni, que li ofereix de portar-lo a l'Infern perquè hi pugui parlar amb el notari i saber on és la carta de cancel·lació. A l'Infern veu molts personatges coneguts que pateixen un seguit, amb accés turments, entre els quals hi ha el malaurat notari que hi és, preci-

sament, perquè per malícia envers el pare del protagonista no havia executat l'acte de cancel·lació del debitori. Quan Pere Portes surt finalment de l'Infern, la informació rebuda del notari li permeté recuperar tots els seus béns i, al mateix temps, donar una lliçó als seus veïns que l'havien pres per boig quan parlava del seu prodigiós viatge a l'Infern, que segons ell havia començat el dia 23 d'agost de l'any 1608 prop de Sils i acabà el 2 de novembre, dia de Difunts, a Sagunt.

En conec tres versions publicades el segle passat, els anys 1906, 1917 i 1973 amb petites diferències entre si. Segons l'última, en Pere Portes (o

Porter) declarà el primer dia d'octubre de l'any 1621 en presència del comissari del Sant Ofici i d'un frare de la vila de Blanes la veracitat del seu viatge a l'Infern, que havia iniciat a Sils el 23 d'agost de 1608 si bé confessà humilment que només havia durat deu dies. Ratificà, doncs, la seva visita espeleològica a l'altre món, però en rectificà la duració. Tot quedava perfectament autèntic

Cal no confondre aquest viatge amb un altre al purgatori, accessible des d'Irlanda, del qual potser en parlaré en una altra ocasió.

CERCLESSPORT

C/ Sant Lluís, 44-48. tlf: 93 219 36 48 - 08024 BCN

cerclesport@grupcordada.com

www.cerclesport.com

Des de fa més de 40 anys a la Vila. A LA MUNTANYA VES-HI PREPARAT

PÀGINA DEL FURTI

AGENDA

MAIG

4
**SECCIÓ DE MUNTANYA,
MITJA MUNTANYA**
Mola de Colldejou i Serra de Llaberia

4-5
SECCIÓ D'ESQUÍ
Maladeta PD/S3 ***

4-5
GRUP BTT
Ruta Circular Osona (1)

4-5
GRUP DE SENDERS
Roselló (Catalunya Nord)

7
GEDE
Assemblea

11-12
**SECCIÓ DE MUNTANYA,
MITJA MUNTANYA**
Sierra de Guara

11-12
GRUP DE JOVES
Barrancs

18-19
**SECCIÓ DE MUNTANYA,
ALTA MUNTANYA**
Tuc de Molières (3.010 m)

18-19
GRUP DE FAMÍLIES
Aiguamolls de l'Empordà

18-19
GRUP BTT
Curs de Mecànica. Serra de Rubió (1)

23-2 juny
GIE
Curs d'iniciació al descens de
canyons i engorjats

JUNY

1-2
GRUP DE FAMÍLIES
Sadernes i Gorgs de Sant Aniol. Taga

8-9
GRUP DE JOVES
Tuc del Contraix

8-9-10
GRUP BTT
Franciac. La Selva (1)

15-16
**SECCIÓ DE MUNTANYA,
MITJA MUNTANYA**
Roques de Sant Honorat i Cogulló
de Turp

29-30
**SECCIÓ DE MUNTANYA,
ALTA MUNTANYA**
Pica d'Estats (3.143 m)

29-30
GRUP BTT
Reus. Baix Camp (2)

JULIOL

6-7
**SECCIÓ DE MUNTANYA,
ALTA MUNTANYA**
Gran Facha (3.005 m)

**AGÈNCIA
DE VIATGES**

